

[Krag.]

kommende Slægtled aldeles afgjort mindske Antallet af aktive, det vil sige betalende, Personer i Sammenligning med Antallet af nydende, saa stærkt, at Byrden i stigende Grad maa lægges paa Præmiebetalingen for derigennem at aflaste de offentlige Kasser for den stærkt stigende Byrde, som navnlig Aldersforsorgen vil foranledige.

De ærede Medlemmer, som ønsker at studere dette Forhold, kan jeg henvise til en for et Aars Tid siden udkommen Betænkning fra det svenske Pensionsforsikringsudvalg. Første Del af denne Kommissionsbetænkning er kommet, og i den er der en udførlig statistisk Redegørelse for, hvorledes disse Forhold vil udvikle sig og ændre sig i Sverige i Løbet af den første Menneskealder, indtil, saa vidt jeg erindrer, 1965, og da baade Fødselshyppighedens Aftagen og Levesandsynlighedens Forøgelse i vort Naboland stiller sig tilnærmelsesvis, som Tilfældet er her i Landet, saa vil der ikke være allerfjerneste Tvivl om, at det Billede, som Udviklingen vil frembyde her, ganske vil komme til at svare til den, der gennem den nævnte Aarrække vil finde Sted i vort Naboland, saafremt, hvad man vel sagtens maa regne med, de bestemmende Faktorer, som jeg her har nævnt, ikke ændres.

Med formel Ret kan man ganske vist sige, at Aldersrenten er udenfor Forsikringen. Teksten er netop formet saaledes, at man gennem denne Præmie forsikres overfor Invaliditet og erhverver Ret til at opnaa Aldersrente. Men det er ogsaa kun med formel Ret, dette kan siges, for Forsikringen er jo, hvad jeg føler mig overbevist om ingen vil bestride, Vilkaaret for Retten til Aldersrente; om man saa vil sige, at den Præmiebetaling paa 6 Kr. eller paa 7 Kr. 20 Ø., der her er Tale om, kun angaar Invaliderenten, medens Aldersrenten er vederlagsfri, eller man vil sige, at den Præmie, her betales, er Vilkaaret for at opnaa disse to sociale Goder, ja, det kan jo være et Spørgsmaal om Tendens og Interesse af forskellig Art, og det synes jeg derfor heller ikke behøver at skulle os. Men utvivlsomt er det, at enten man, som Tilfældet er overfor Invaliditeten, siger „forsikret mod“ eller overfor Aldersrenten „berettiget til“, er til syvende og sidst en Strid om Ord, og det vil man ogsaa blive klar over ved at se nærmere paa Bestemmelserne, som er afgørende for Medlemsretten og for Opnaaelsen af de Rettigheder, der knytter sig dertil.

I § 12 angives det, hvorledes en Person

har at forholde sig overfor Sygeforsikring eller med Hensyn til Medlemsret som bidragydende i en Sygekasse eller Fortsættelseskasse, og det fastslaaes i § 13, hvad Følgen for den forsikrede eller kun bidragydende bliver af at undlade at betale Medlemsbidrag og Præmie; jeg kan fuldt ud slutte mig til Betimeligheden af disse Bestemmelser og til Nødvendigheden af, at de er formet, som de er. Eventuelle Restancer af Medlemsbidrag og af Præmieudgifter inddrives i Henhold til Bestemmelserne af Kommunerne som Skatterestancer, og hvis de ikke er betalt senest et halvt Aar efter det paagældende Regnskabsaars Afslutning, fortaber vedkommende for det første Retten til at blive eller være nydende Medlem af en Sygekasse, for det andet Retten til i Tilfælde af Invaliditet at opnaa Rente og for det tredje Retten til at opnaa Aldersrente, selv om vedkommende maatte have opnaaet 65 Aars Alderen og i øvrigt opfylder Betingelserne for at opnaa denne Rente.

Man ser altsaa — og jeg vil hævde, at det er rigtigt, at Loven har truffet disse Bestemmelser —, at Undladelse af Præmiebetalingen, der giver Adgang til de 3 sociale Goder, som man har ønsket at skabe gennem denne Forsikring, de Goder, som Loven i det hele angaar, i samme Grad virker overfor alle 3 Former af social Hjælp, at Undladelsen af Præmiebetaling udelukker Adgang til disse Goder, baade hvor Talen er om en Forsikringsret, og hvor Talen er om en Berettigelse, der ikke dækkes, i alt Fald ikke formelt efter Lovens Ordlyd, af Præmien. Kraftigere kan efter min Mening Opfyldelsen af Forsikringspligten og Følgerne af at undlade at respektere denne ikke fastslaaes, og mere ligeligt kan Hensynet til Respekt for de ved Loven paalagte Forpligtelser ikke fordeles mellem de 3 Former for Støtte, som gennem Loven tilsiges den enkelte.

Jeg er, som sagt, fuldt ud enig i den Betragtning, som har ført til denne Udformning af Lovforslaget, og kan kun udtrykke min Tilfredshed med, at den er blevet indføjet. Men selvfølgelig udelukker Undladelser af at betale ikke, at den vedkommende senere kan indtræde under Forsikringen og genvinde de ved Undladelse af Betaling af Medlemsbidrag og Præmier forskertede Rettigheder, ganske ligesom Forholdet er i moderne Forsikringselskaber mellem Selskabet og de forsikrede.

Vedkommende kan genvinde Retten for det første mod Betaling af Restancen og dernæst mod Betaling fremtidigt af en for-